

81

USTAWY

TOWARZYSTWA MIŁOSIERNEGO

ZAPROWADZONEGO WE FRANCYI

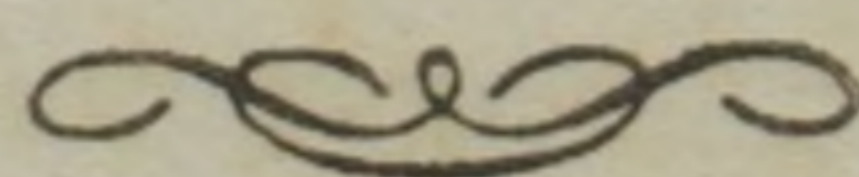
PRZEZ

ŚW. WINCENTEGO A PAULO

KU WSPOMOŻENIU

UBOGICH CHORYCH.

(Tłumaczone z francuzkiego).

W KOMMISSIE N. KAMIENSKIEGO I SPÓŁKI W POZNANIU.

—
1853.

WIADOMOŚĆ

TOWARZYSTWIE MIŁOSIERNÉM

KU WSPIERANIU
UBOGICH CHORYCH.

I.

Towarzystwo miłosierne ku wspieraniu ubogich chorych, ustanowione przez Śgo Wincen- tego a Paulo i odnowione r. 1840, ma na celu naśladowanie Zbawiciela Pana w uczynkach miło- siernych.

Zajmuje się odwiedzaniem po domach ubogich chorobą dotkniętych i przynoszeniem im pomocy tak duchowej jak fizycznej.

II.

Towarzystwo to ustanowione na mocy Breve Papieża Benedykta XIV, jest pod najwyższą dyrekcją Przełożonego Jeneralnego Zgromadzenia Missyi i Sióstr Miłosierdzia.

III.

Tyle ma podziałów czyli sekcyi, ile jest Parafii w których się znajduje. Te sekcye od- znaczą się nazwiskiem Parafii do której należą.

Każdej sekcyi Prezesem jest Proboszcz Parafii; — złożona jest z Przełożonej Sióstr Mi- łosierdzia téj saméj Parafii, z Prezydentki Parafijalnej, z Sekretarki, Kasjerki i dam odwie- dzających.

IV.

Proboszcz zgromadza każdego miesiąca wszystkie stowarzyszone sekcye, w epoce stale wy- znaczonej i kilka dni przed zebraniem posiedzenia Rady Administracyjnej. Odmawia lub każe od- mawiać co miesiąc w swojej Parafii Mszę Stałą za dusze ubogich zmarłych, przez Towarzystwo za życia doglądanych.

Co rok zaleca składkę w swojej Parafii na rzecz Towarzystwa Miłosiernego i przekazuje ją do kassy centralnej.

V.

Prezydentka
Przełożona Sióstr Miłosierdzia każdej Parafii, wyznacza chorych, którzy mają być odwiedzani, zapisuje w rejestrze oddanym jój przez Towarzystwo 1) nazwisko i mieszkanie chorych, 2) liczbę wizyt oddanych, przez Panie i Siostry Miłosierne, 3) stan kassy, 4) chrzty, pierwsze komunie, śluby, przystępowanie do Sakramentów, śmierci, i wszystkie owoce duchowne.

Ofiary przez Towarzystwo dla Parafii wniesione, ~~Przełożona Siostra Miłosierdzia~~ *Przydział* odbiera za własnoręcznym pokwitowaniem.

Wyznacza osoby dostarczać mające prowizje dla biednych — płaci ich rachunki i sumę odebraną od Towarzystwa zamienia na kwity przez Proboszcza podpisane.

Te zaś kwity złożone u niej, są wyłącznie przeznaczone dla chorych pod opieką Towarzystwa zostających.

Siostra Przełożona przytomna być winna Zebraniom Parafialnym i Jeneralnym.

VI.

Prezydentkę Parafialną mianuje główny Przełożony Towarzystwa; wchodzi ona w stosunki z Proboszczem we wszystkich rzeczach dotyczących się Zgromadzeń Parafialnych i składek; zbiera podpisy na składki, i zajmuje się powiększeniem liczby Pań kwestujących.

Przytomną być winna Zebraniom Parafialnym i posiedzeniom Rady Administracyjnej. Gdy tego wypełnić nie może; oddaje swoją książkę Przełożonej Sióstr Miłosierdzia, która ją przynosi na Zgromadzenie Administracyjne.

VII.

Panie pragnące należeć do Towarzystwa Miłosiernego, udają się do Głównej Przełożonej, która je przedstawia Przełożonemu, a ten o ich przyjęciu stanowi.

~~Panie stowarzyszone są pomocniczkami Sióstr Miłosierdzia i działać winny pod ich przewodnictwem.~~

Dzielią się na Panie odwiedzające i Panie kwestujące.

Te ostatnie wnoszą rocznie na dobroczynne cele Towarzystwa złp. 30, czyli talarów 5, i starają się wszelkimi siłami o jego powodzenie.

Przytomne są Zebraniom Jeneralnym: Panie odwiedzające zaraz po wstąpieniu do Towarzystwa, zawierują stosunki z Proboszczem Parafii, Przełożoną Sióstr Miłosierdzia i Główną Prezydentką.

Otrzymują od Przełożonej Sióstr Miłosierdzia książkę w której zapisują liczbę wizyt od dawanych, pomoc przyniesioną, składki zebrane, chrzty, pierwsze komunije, śluby, przyjęcia Sakramentów i wszystkie owoce duchowe.

Biorą także co tydzień od Sióstr Miłosierdzia karteczkę wskazującą im nazwisko i mieszkanie chorych do odwiedzenia i ilość kwitów do rozdania im. Te kwity powierzają tylko osobom należącym do Towarzystwa, a rozdają jedynie chorym przez Siostry wyznaczonym.

Odwiedzając chorych zajmują się wszystkimi członkami rodziny; dowiadują się czy dzieci ochrzczone, czy pacierz umieją, czy odmawiają dokładnie, czy posyłane są do szkoły i na katechizm; czy pierwszą odbyły komunję, czy przystępują do Sakramentów, czy dzieci odmienną płci nie sypiają razem, czy rodzice są zaślubieni, czy święcą i zachowują niedzielę.

Każdego roku na początku postu, obchodzą chorych dawniej odwiedzanych i zachęcają ich do wypełnienia obowiązku Spowiedzi Wielkanocnej.

Przed rozpoczęciem wizyt, idą oddać pokłon Bogu w Przenajświętszym Sakramencie; noszą krzyż, aby w nim czerpać pomoc z Nieba potrzebną; używają go przy chorych i nawet zostawiają u nich, jeśli sobie tego życzą.

Gdy mają przeszkodę w odwiedzaniu chorych, uprzedzają o tém Przełożoną Sióstr Miłosierdzia, która ich kim innym zastępuje.

Wszystkie znaczniejsze jałmużny, jako to: pościel, ubiór, komorne, złożone być winny u Sióstr Miłosierdzia. Panie stowarzyszone nie mogą dawać ubogim swoim summy przewyższającej złp. . . . a to w celu, żeby się nie odróżniały [od innych] mniej zamożnych i nie były od nich przekładane.

Nie wolno im także wspierać ubogich u siebie, powinny zanosić jałmużny do ich mieszkań.

Gdyby wiedziały o chorym mieszkającym w domu, do którego chodzą, nie mogą go odwiedzać bez pozwolenia Sióstr Miłosierdzia lub Przełożonej, która je może do tego upoważnić.

W rzeczach tyczących się rozdawania Sakramentów Śtych, powinny się Panie poradzić pierwszej Sióstr Miłosierdzia i wtenczas dopiero udać się do księży Parafialnych, i rozmówić się z nimi.

W razie niebezpieczeństwa życia wszelkie ostrożności ustają.

Panie odwiedzające przytomne być winny Zebraniom Parafialnym i Jeneralnym. Otrzymują od głównego Przełożonego dyplom wskazujący obowiązki Członków Towarzystwa i odpusta tymże nadane.

Panie które pragną uwolnić się od obowiązków Towarzystwa, podają się o dymissyę do Głównej Prezydentki, składając jej zarazem dyplom i książeczki swoje.

VIII.

Sekretarki i Kasyjerki Parafialne mianowane są przez Proboszcza Parafii.

Sekretarka prowadzi wywód słowny posiedzeń, zapisuje w niem liczbę wizyt oddanych przez Panie i Siostry Miłosierne, sumę wydaną i przewyżkę wydatku lub przychodu. Zapisuje starannie chrzty, pierwsze komunje, śluby, przyjęcie Sakramentów, śmierci i wszystkie owoce duchowne, równie jak wsparcia extraordinaryne od Rady otrzymane.

Kasyjerka utrzymuje Kasę każdej sekcji.

IX.

Zebrania Parafialne odbywają się co miesiąc w epoce stale wyznaczonej. Panie obecne na nich dostąpić mogą odpustu zupełnego.

Porządek posiedzeń Parafialnych.

- 1) Veni Sancte Spiritus — Ave Maria — Sancte Vincenti.
- 2) Krótkie czytanie duchowne.

- 3) Czytanie wyvodu słownego z ostatniego posiedzenia.
- 4) Sprawozdanie z stanu Kassy.
- 5) Sprawozdanie z czynności Pań odwiedzających.
- 6) Nauka Proboszcza.
- 7) Naznaczenie dnia w którym będzie odprawiona Msza Towarzystwa.
- 8) Składka.
- 9) Modlitwa Sum Tuum, Sancte Vincenti.

X.

Wsparcie przynoszone ubogim jest zawsze w zakupionej żywności; są to kwity na chleb, mięso, drzewo; dają się także krzyżyki, medaliki, różańce, pożyczają się dobre książki.

XI.

Towarzystwo Miłosierne ma Radę Administracyjną, złożoną z Przełożonego, Głównej Prezydentki, Wice Prezydentki, z Sekretarki, Kasjerki i Prezydentek Parafialnych.

Prócz tego przypuszcza do swego grona Radzców, przydanych Towarzystwu ku pomocy, z których jeden pełni obowiązki Wice Sekretarza.

XII.

Przełożony przyjmuje Członków, mianuje Główną Prezydentkę, Wice Prezydentki, Parafialne Prezydentki, i Radzców przydanych Towarzystwu.

Przewodniczy Posiedzeniom Rady i Zebraniom Jeneralnym. Na jednym z tych zebrań czyta Sprawozdanie z czynności rocznych Towarzystwa.

XIII.

Główna Prezydentka obecna jest Zebraniom Jeneralnym, i odwiedza Zgromadzenia Parafialne. Starania w doglądaniu chorych zaprowadza i urządza wedle życzenia i rady Przełożonego. Trudni się składkami, udaje się do Administracyi Szpitalnej, i do ~~Ministra Spraw Wewnętrznych~~ o pomoc dla Towarzystwa.

Przyjmuje prośby o przyjęcie, lub zwolnienie z obowiązków Towarzystwa.

Wice Prezydentki pomagają i zastępują Prezydentkę we wszystkich jej czynnościach.

XIV.

Główną Sekretarkę mianuje Przełożony.

Ona czyni wszystkie wezwania.

W razie niebytności, uprzedza Prezydentkę, która ją kim innym zastępuje.

Kasjerkę jeneralną mianuje Przełożony.

Do niej należy utrzymanie Kassy.

WIADOMOŚĆ

TOWARZYSTWIE MIŁOSIERNÉM

0
KU WSPIERANIU
UBOGICH CHORYCH.

I.

Towarzystwo miłosierne ku wspieraniu ubogich chorych, ustanowione przez Śgo Wincen- tego a Paulo i odnowione r. 1840, ma na celu naśladowanie Zbawiciela Pana w uczynkach miło- siernych.

Zajmuje się odwiedzaniem po domach ubogich chorobą dotkniętych i przynoszeniem im pomocy tak duchowej jak fizycznej.

II.

Towarzystwo to ustanowione na mocy Breve Papieża Benedykta XIV, jest pod najwyższą dyrekcją Przełożonego Jeneralnego Zgromadzenia Missyi i Sióstr Miłosierdzia.

III.

Tyle ma podziałów czyli sekcji, ile jest Parafii w których się znajduje. Te sekcye od- znaczą się nazwiskiem Parafii do której należą.

Każdej sekcji Prezesem jest Proboszcz Parafii; — złożona jest z Przełożonej Sióstr Mi- łosierdzia téj saméj Parafii, z Prezydentki Parafijalnej, z Sekretarki, Kasjerki i dam odwie- dzających.

IV.

Proboszcz zgromadza każdego miesiąca wszystkie stowarzyszone sekcji, w epoce stale wy- znaczonej i kilka dni przed zebraniem posiedzenia Rady Administracyjnej. Odmawia lub każe od- mawiać co miesiąc w swojej Parafii Mszę Śtą za dusze ubogich zmarłych, przez Towarzystwo za życia doglądanych.

Co rok zaleca składkę w swojej Parafii na rzecz Towarzystwa Miłosiernego i przekazuje ją do kassy centralnej.

V.

Przełożona
Przełożona Sióstr Miłosierdzia każdej Parafii, wyznacza chorych, którzy mają być odwiedzani, zapisuje w rejestrze oddanym jej przez Towarzystwo 1) nazwisko i mieszkanie chorych, 2) liczbę wizyt oddanych, przez Panie i Siostry Miłosierne, 3) stan kassy, 4) chrzty, pierwsze kommunie, śluby, przystępowanie do Sakramentów, śmierci, i wszystkie owoce duchowne.

Ofiary przez Towarzystwo dla Parafii wniesione, Przełożona Siostra Miłosierdzia odbiera za własnoręcznym pokwitowaniem.

Wyznacza osoby dostarczać mające prowizje dla biednych — płaci ich rachunki i sumę odebraną od Towarzystwa zamienia na kwity przez Proboszcza podpisane.

Te zaś kwity złożone u niej, są wyłącznie przeznaczone dla chorych pod opieką Towarzystwa zostających.

Siostra Przełożona przytomna być winna Zebraniom Parafialnym i Jeneralnym.

VI.

Prezydentkę Parafialną mianuje główny Przełożony Towarzystwa; wchodzi ona w stosunki z Proboszczem we wszystkich rzeczach tyczących się Zgromadzeń Parafialnych i składek; zbiera podpisy na składki, i zajmuje się powiększeniem liczby Pań kwestujących.

Przytomną być winna Zebraniom Parafialnym i posiedzeniom Rady Administracyjnej. Gdy tego wypełnić nie może; oddaje swoją książkę Przełożonej Siostrze Miłosierdzia, która ją przynosi na Zgromadzenie Administracyjne.

VII.

Panie pragnące należeć do Towarzystwa Miłosiernego, udają się do Głównej Przełożonej, która je przedstawia Przełożonemu, a ten o ich przyjęciu stanowi.

~~Panie stowarzyszone są pomocniczkami Sióstr Miłosierdzia i działać winny pod ich przewodnictwem.~~

Dzielią się na Panie odwiedzające i Panie kwestujące.

Te ostatnie wnoszą rocznie na dobroczynne cele Towarzystwa złp. 30, czyli talarów 5, i starają się wszelkimi siłami o jego powodzenie.

Przytomne są Zebraniom Jeneralnym: Panie odwiedzające zaraz po wstąpieniu do Towarzystwa, zawierują stosunki z Proboszczem Parafii, Przełożoną Sióstr Miłosierdzia i Główną Prezydentką.

Otrzymują od Przełożonej Siostrze Miłosierdzia książkę w której zapisują liczbę wizyt od dawanych, pomoc przyniesioną, składki zebrane, chrzty, pierwsze komunije, śluby, przyjęcia Sakramentów i wszystkie owoce duchowe.

Biorą także co tydzień od Sióstr Miłosierdzia karteczkę wskazującą im nazwisko i mieszkanie chorych do odwiedzenia i ilość kwitów do rozdania im. Te kwity powierzają tylko osobom należącym do Towarzystwa, a rozdają jedynie chorym przez Siostry wyznaczonym.

Odwiedzając chorych zajmują się wszystkimi członkami rodziny; dowiadują się czy dzieci ochrzczone, czy pacierz umieją, czy odmawiają dokładnie, czy posyłane są do szkoły i na katechizm; czy pierwszą odbyły komunję, czy przystępują do Sakramentów, czy dzieci odmienną płci nie sypiają razem, czy rodzice są zaślubieni, czy święcą i zachowują niedzielę.

Każdego roku na początku postu, obchodzą chorych dawniej odwiedzanych i zachęcają ich do wypełnienia obowiązku Spowiedzi Wielkanocnej.

Przed rozpoczęciem wizyt, idą oddać pokłon Bogu w Przenajświętszym Sakramencie; noszą krzyż, aby w nim czerpać pomoc z Nieba potrzebną; używają go przy chorych i nawet zostawiają u nich, jeśli sobie tego życzą.

Gdy mają przeszkodę w odwiedzaniu chorych, uprzedzają o tém Przełożoną Sióstr Miłosierdzia, która ich kim innym zastępuje.

Wszystkie znaczniejsze jałmużny, jako to: pościel, ubiór, komorne, złożone być winny u Sióstr Miłosierdzia. Panie stowarzyszone nie mogą dawać ubogim swoim summy przewyższającej złp. . . . a to w celu, żeby się nie odróżniały [od innych] mniej zamożnych i nie były od nich przekładane.

Nie wolno im także wspierać ubogich u siebie, powinny zanosić jałmużny do ich mieszkań.

Gdyby wiedziały o chorym mieszkającym w domu, do którego chodzą, nie mogą go odwiedzać bez pozwolenia ~~Sióstr Miłosierdzia~~ ~~lub~~ ~~Przełożonej~~, która je może do tego upoważnić.

W rzeczach dotyczących się rozdawania Sakramentów Śtych, powinny się Panie poradzić pierwszej Sióstr Miłosierdzia i wtenczas dopiero udać się do księży Parafialnych, i rozmówić się z niemi.

W razie niebezpieczeństwa życia wszelkie ostrożności ustają.

Panie odwiedzające przytomne być winny Zebraniom Parafialnym i Jeneralnym. Otrzymują od głównego Przełożonego dyplom wskazujący obowiązki Członków Towarzystwa i odpust tymże nadane.

Panie które pragną uwolnić się od obowiązków Towarzystwa, podają się o dymisyę do Głównej Prezydentki, składając jęj zarazem dyplom i książeczki swoje.

VIII.

Sekretarki i Kasyjerki Parafialne mianowane są przez Proboszcza Parafii.

Sekretarka prowadzi wywód słowny posiedzeń, zapisuje w niém liczbę wizyt oddanych przez Panie i Siostry Miłosierne, sumę wydaną i przewyżkę wydatku lub przychodu. Zapisuje starannie chrzty, pierwsze komunje, śluby, przyjęcie Sakramentów, śmierci i wszystkie owoce duchowne, równie jak wsparcia extraordynarne od Rady otrzymane.

Kasyjerka utrzymuje Kasę każdej sekcji.

IX.

Zebrania Parafialne odbywają się co miesiąc w epoce stale wyznaczonej. Panie obecne na nich dostąpić mogą odpustu zupełnego.

Porządek posiedzeń Parafialnych.

- 1) Veni Sancte Spiritus — Ave Maria — Sancte Vincenti.
- 2) Krótkie czytanie duchowne.

- 3) Czytanie wywodu słownego z ostatniego posiedzenia.
- 4) Sprawozdanie z stanu Kassy.
- 5) Sprawozdanie z czynności Pań odwiedzających.
- 6) Nauka Proboszcza.
- 7) Naznaczenie dnia w którym będzie odprawiona Msza Towarzystwa.
- 8) Składka.
- 9) Modlitwa Sum Tuum, Sancte Vincenti.

X.

Wsparcie przynoszone ubogim jest zawsze w zakupionej żywności; są to kwity na chleb, mięso, drzewo; dają się także krzyżyki, medaliki, różańce, pożyczają się dobre książki.

XI.

Towarzystwo Miłosierne ma Radę Administracyjną, złożoną z Przełożonego, Głównej Prezydentki, Wice Prezydentki, z Sekretarki, Kasjerki i Prezydentek Parafialnych.

Prócz tego przypuszcza do swego grona Radzców, przydanych Towarzystwu ku pomocy, z których jeden pełni obowiązki Wice Sekretarza.

XII.

Przełożony przyjmuje Członków, mianuje Główną Prezydentkę, Wice Prezydentki, Parafialną Prezydentki, i Radzców przydanych Towarzystwu.

Przewodniczy Posiedzeniom Rady i Zebraniom Jeneralnym. Na jednym z tych zebrań czyta Sprawozdanie z czynności rocznych Towarzystwa.

XIII.

Główna Prezydentka obecna jest Zebraniom Jeneralnym, i odwiedza Zgromadzenia Parafialne. Starania w doglądaniu chorych zaprowadza i urządza wedle życzenia i rady Przełożonego. Trudni się składkami, udaje się do Administracji Szpitalnej, i do ~~Ministra Spraw Wewnętrznych~~ o pomoc dla Towarzystwa.

Przyjmuje prośby o przyjęcie, lub zwolnienie z obowiązków Towarzystwa.

Wice Prezydentki pomagają i zastępują Prezydentkę we wszystkich jój czynnościach.

XIV.

Główną Sekretarkę mianuje Przełożony.

Ona czyni wszystkie wezwania.

W razie niebytności, uprzedza Prezydentkę, która ją kim innym zastępuje.

Kasjerkę jeneralną mianuje Przełożony.

Do niej należy utrzymanie Kassy.

Radców mianuje także Przełożony, przytomni być powinni, Zebraniom Jeneralnym i Posiedzeniom Rady. — Jeden z nich spisuje wywód słowny Posiedzeń — czyta go na Zebraniu Rady — i sprawdza obecność Reprezentantek Parafii.

Posiedzenie Rady, zwoływane jest w kaźden drugi Czwartek miesiąca, o trzeciej po południu latem, o drugiej w zimie.

Przełożony przewodniczy posiedzeniom.

Posiedzenie Rady, rozpoczyna się przez Veni Sancte i Sancte Vincenti; jeden z Radców czyta wywód słowny z ostatniego posiedzenia. Kasjerka przedstawia stan Kassy. Jeden z Radców sprawdza obecność Reprezentantek Parafii. — Prezydentki Parafialne pokazują notatki zawarte w książeczkach i przedstawiają żądania sekcyi swoich. — Następuje głosowanie o przyjęcie nowych Parafii do towarzystwa, wyznaczenie dnia na Zgromadzenie Jeneralne i mianowanie Komisji mającej na celu zbieranie składek.

Posiedzenie kończy się modlitwą przez Sub Tuum i Sancte Vincenti.

XVI.

Zgromadzenia Jeneralne Towarzystwa odbywają się w porze zimowej co miesiąc, w kaplicy Zgromadzenia Misyi. Przewodniczy im Przełożony Jeneralny, wszyscy Członkowie zwołani są na nie. Po nauce, Przełożony Rady niektóre przedstawia, ogłasza osoby nowo przyjęte do Towarzystwa i rozdaje im dyploma. Następuje pokłon wieczorny przed Najświętszym Sakramentem, a za nim Składka.

Przyjęty jest zwyczaj zapraszać Arcybiskupa Paryskiego do przewodniczenia Zebraniu Jeneralnemu, na którym Przełożony odczytuje Sprawozdanie z czynności rocznych Towarzystwa.

XVII.

Dzień Niepokalanego Poczęcia Matki Boskiej, jest uroczystym świętem Towarzystwa.

W oktawie Przełożony odprawia Mszę, na intencją Towarzystwa, po której ma naukę dla Przytomnych. Wszystkie Stowarzyszone wezwane są na ten dzień do wspólnej modlitwy, i przystępują do Stołu Pańskiego.

Uroczystość Św. Wincentego obchodzona jest 19 Lipca, pamiątka zaś przewiezienia Relikwii Jego w drugą Niedzielę po Wielkanocy.

W oktawie kaźdego z tych świąt odmawia się Msza Św. dla Towarzystwa, na którą wszystkie Panie są zaproszone.

W ciągu tych dwóch oktaw ciągła jest kwesta na korzyść Towarzystwa, trwająca od pierwszej Mszy, aż do Pokłonu przed Najświętszym Sakramentem.

Msze te i kwesty odbywają się w kaplicy Zgromadzenia Misyi.

XVIII.

W razie śmierci którego z Członków Towarzystwa, Msza Św. odprawiona jest za Jego duszę. Wszystkie Stowarzyszone wezwane są na nabożeństwa.

XIX.

Ofiary i Składki oddawane bywają Głównej Kasjerce. Po każdym Zebraniu Jeneralnym, Kasjerka udaje się w tym celu do Przełożonego.

N t a. Przepisy te Towarzystwa zaprowadzonego w Paryżu, ściśle zachowane będą i w kraju naszym, o ile zastósować się dadzą do miejscowości.

Towarzystwo Miłosierne zaprowadzone jest teraz w 23 Parafiach Paryskich, prócz tego w Amiens, w Saint Briene, Pau, Tours, Le Treport, Nantes, w Wersalu, Nicei i Smyrnie.

ODPUSTA NADANE PRZEZ OJCA ŚW.

PIUSA IX

PANIOM MIŁOSIERNYM.

- 1) Odpust zupełny w dzień przyjęcia do Towarzystwa.
 - 2) Odpust zupełny wszystkim Członkom Rady Jeneralnej Paryskiej, równie jak Członkom Rad szczegółowych Paryskich i innych miast, którzy przytomni będą Zebraniom miesięcznym.
 - 3) Odpust zupełny wszystkim Paniom odwiedzającym i Członkom Rady Administracyjnej, przytomnym Zgromadzeniom miesięcznym.
 - 4) Odpust zupełny wszystkim Paniom Miłosiernym, tak wizytującym jak kwestującym w uroczystości Niepokalanego Poczęcia Matki Boskiej, w dzień przeniesienia Relikwii Św. Wincentego a Paulo i w uroczystość tego Świętego, przypadającą na dzień 19 Lipca — pod warunkiem że wysłuchają Mszy Św., i przytomne będą w tych czasach Zgromadzeniom Towarzystwa.
 - 5) Odpust zupełny w godzinę śmierci wszystkim członkom i dobrodziejom Towarzystwa.
 - 6) Odpustu 7 lat i tyluż kwadragen dostępują Panie wizytujące za każdym odwiedzeniem ubogiej rodziny, lub pracowni ubogich rzemieślników i Szkółek biędnych dzieci, za każdy miłosierny uczynek będący w duchu Towarzystwa, za wysłuchanie Mszy Św. odprawionej za duszę zmarłej damy miłosiernej i za odprowadzenie do grobu zwłok ubogiego.
- Wszystkie te odpusta ofiarowane być mogą za dusze zmarłe.
- Dostać ich można w miejscach nawet gdzie Towarzystwo niezaprowadzone, byleby Panie wykonywały, o ile im miejscowość pozwala uczynki miłosierne Towarzystwa.
- 7) Odpust zupełny tym wszystkim, którzy stałemi składkami przyczyniają się do dochodów Rady Jeneralnej Paryskiej.
 - 8) Co miesiąc odpust 7 lat i tyluż kwadragen osobom które stałemi składkami powiększają fundusze Rad szczegółowych prowincjonalnych.
 - 9) Odpust jednoroczny co miesiąc dla tych wszystkich którzy się zobowiązali na piśmie lub jakimkolwiek innym sposobem, przysyłać stały datek Radzie Jeneralnej, lub Radom Szczegółowym.
 - 10) Co miesiąc odpust 7 lat i tyluż kwadragen dla osób które otrzymały ofiarę jaką na dobroczynne cele Towarzystwa, w dzień zbierania składki.